

บทที่ 1

บทนำ

การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยพัฒนาก้าวหน้าไปเป็นอันมาก ทั้งทางด้านพันธุ์อาหาร และการจัดการ ตลอดถึงการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต สามารถกล่าวได้ว่า ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศไทย โดยสามารถผลิตสุกรได้เป็นอันดับ 4 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากเวียดนาม พิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย (Food and Agriculture Organization of the United Nations [FAO], 1994) ในด้านการขยายและปรับปรุงพันธุ์ ประเทศไทยได้มีการนำเข้าสุกรจากประเทศต่างๆ ทั้งในรูปที่เป็นน้ำเชือและสุกรเม็ดวิต เข้ามาปรับปรุงพันธุ์เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุดรวมทั้งให้เป็นที่ยอมรับของตลาดและผู้บริโภค

การปรับปรุงพันธุ์สุกรจากอดีตจนถึงปัจจุบันส่วนใหญ่นเน้นการปรับปรุงลักษณะ การให้ผลผลิต เช่นการให้เนื้อแดงและความหนาไขมันสันหลัง ทำให้ลักษณะการสีบพันธุ์มีความก้าวหน้าอย่างมาก อย่างไรก็ตามมีรายงานว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั้งสองนั้นมีทั้งความสัมพันธ์ทางบวกและทางลบต่อกัน กล่าวคือการคัดเลือกเพื่อทำให้ลักษณะหนึ่งดีขึ้นอาจทำให้ออกลักษณะหนึ่งเสื่อมเกิด (Rydheimer et al., 1990) เชิงสองคอลลัมกับงานวิจัยของ Eliasson (1991) ที่รายงานว่าปริมาณไขมันในร่างกายสุกรมีผลต่อลักษณะการสีบพันธุ์ และลักษณะทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางลบต่อกัน คือสุกรที่มีไขมันมากจะเติบโตเร็วกว่าสุกรที่มีไขมันน้อย

การผลิตสุกรให้ประสบผลสำเร็จนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ ประสิทธิภาพของการสืบพันธุ์ในฝูงสุกรนั้นๆ เช่น สัดส่วนของสุกรสาวที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ การเป็นสัดอย่างสม่ำเสมอของแม่สุกร อายุเมื่อสุกรสาวเป็นสัดครั้งแรก และการผสมติดตั้งแต่ครั้งแรกที่ทำการผสม ปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการสืบพันธุ์ในฝูงสุกรที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ สุกรสาวกดแทนไม่แสดงอาการเป็นสัดเมื่อถึงอายุยังควร มีรายงานว่าสุกรสาวกดแทนประมาณ 6 เปอร์เซ็นต์ถูกคัดหลังเมื่ออายุประมาณ 270 วันเนื่องจากไม่แสดงอาการเป็นสัด (Ehnvall et al., 1981) ซึ่งนอกจากจะเกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจแล้วยังทำให้ประสิทธิภาพการสืบพันธุ์ในฝูงสุกรลดลงด้วย

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้สุกรสาวโตเต็มวัยหรือเป็นสัดครั้งแรกที่อายุมากขึ้น อาจเป็นผลจากการคัดเลือกเพื่อสอดความหนาไขมันสันหลังมาเป็นเวลานานเพื่อสอดตันทุนในการผลิตเนื้อของสุกรที่มีความหนาไขมันสันหลังน้อยจะมีประสิทธิภาพการใช้อาหารดีขึ้น (Quiniou and Noblet, 1995) และการที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อสุขภาพมากขึ้น โดยมีความเชื่อว่าไขมันจากสุกรเป็นสาเหตุให้เกิดโรคเส้นโลหิตตืบตัน ทำให้สุกรที่มีไขมันน้อยเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค ทำให้ผู้พัฒนาพันธุ์สุกรพยายามปรับปรุงพันธุ์สุกรให้มีปริมาณไขมันและความหนาไขมันสันหลังลดลงอย่างต่อเนื่อง ฝูงสุกรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นสุกรพันธุ์แท้จากฟาร์มของบริษัทเอกชนที่มีการคัดเลือกเน้นลักษณะการให้ผลผลิต คือ เพิ่มอัตราการเจริญเติบโต เพิ่มเปอร์เซ็นต์เนื้อแดง และลดความหนาไขมันสันหลัง มาเป็นเวลานานกว่า 20 ปี จากบันทึกข้อมูลของฟาร์มพบว่าความหนาไขมันสันหลังมีแนวโน้มลดลง และมีข้อสังเกตว่าสุกรสาวมีแนวโน้มที่จะเป็นสัดครั้งแรกที่อายุมากขึ้น อย่างไรก็ตามข้อสังเกตดังกล่าวไม่มีหลักฐานยืนยันจากการศึกษาอย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาวิจัยและใช้วิชาการดำเนินพันธุศาสตร์ปริมาณวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการกำหนดแนวทางการปรับปรุงพันธุ์สุกรที่ถูกต้องเหมาะสมสม่ำเสมอไป

การโตเติมวัยในสุกรเพศเมียหัน อาจจะพิจารณาจากการที่สุกรสาวนั้นมีการเป็นสัตดและตกไข่ครั้งแรก การเป็นสัตดสังเกตได้จากการบวมแดงของปากช่องคลอด (vulva) และสุกรจะตอบสนองต่อแรงกดบนหลังของสุกร (standing reflex) สำหรับการตกไข่ (ovulation) ทราบได้จากการดับเบลยอร์โรมน์progesterone (progesterone) ที่ตรวจโดยวิธี radio-immunoassay system การตรวจการโตเติมวัยต้องเริ่มทำการตรวจการเป็นสัตวันละสองครั้ง (เช้า-เย็น) ตั้งแต่สุกรมีอายุได้ประมาณ 160 วัน และการตรวจระดับยอร์โรมน์progesterone เดือนต้องเก็บตัวอย่างเลือดจากเส้นเลือดต่ำใหญ่บริเวณลำคอ (jugular vein) ทุกๆ 10 วัน ตั้งแต่สุกรมีอายุได้ประมาณ 170 วัน จนกว่าสุกรจะเป็นสัตครั้งแรก (อรรถพ คุณาวงษ์กฤต, 2537; Eliasson, 1989; Eliasson-Selling, 1991)

ในการปฏิบัติการตรวจการโตเติมวัยของสุกรสาวมีความยุ่งยาก เพราะต้องทำการเฝ้าระวังและตรวจระดับยอร์โรมน์progesterone ตั้งแต่สุกรมีอายุน้อยๆ ตั้งนั้นการเลี้ยงสุกรเชิงอุดสาหกรรมจึงไม่ตรวจการโตเติมวัยหรือการเป็นสัตครั้งแรก ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ De Vries (1989) ที่ไม่แนะนำให้ใช้ลักษณะอายุเมื่อโตเติมวัยเป็นลักษณะที่สำคัญทางการสืบพันธุ์เนื่องจากสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูล ในฟาร์มที่ทำการศึกษาครั้งนี้พิจารณาสมรรถภาพการสืบพันธุ์จากอายุเมื่อผสมครั้งแรกของสุกรสาว โดยลักษณะอายุเมื่อผสมครั้งแรกเป็นผลเนื่องจากพันธุกรรม การจัดการ และปัจจัยอื่นที่มีใช้การจัดการซึ่งต้องทำการศึกษาต่อไป

ตั้งนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่าในผู้สุกรที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพซากมาเป็นเวลานานนั้น มีความเปลี่ยนแปลงของลักษณะการสืบพันธุ์อย่างไร โดยเฉพาะลักษณะอายุ เมื่อผสมครั้งแรกของสุกรสาว ซึ่งจะมีประโยชน์ในแห่งที่อาจจะสามารถใช้ผลตั้งกล่าวนำไปประยุกต์ใช้ว่าการปรับปรุงคุณภาพซากมีผลกระทบต่อลักษณะการสืบพันธุ์ของสุกร

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออายุสุกรสาวเมื่อได้รับการผดุงครองแรก
2. ประมาณค่าอัตราพันธุกรรม (h^2) ของอายุเมื่อได้รับการผดุงครองแรกของสุกรสาว
3. ประมาณคุณค่าการผดุงพันธุ์ (breeding value, BV) ของอายุเมื่อได้รับการผดุงครองแรกของสุกรสาว
4. ศึกษาแนวโน้มทางพันธุกรรม (genetic trend, ΔG) ของอายุสุกรสาวที่ผ่านการคัดเลือกเมื่อได้รับการผดุงครองแรก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย